

סידור תפלה להרש"ש

סידור רש"ש ח"ב דף מ' ע"ב

ח"ב ומו"ג דבינה דאימא	ח"ב ומו"ג דגבו דאימא	ח"ב ומו"ג דחסדים דאימא	ח"ב ומו"ג דחכמה דאימא	חכמה דח"ב ח"ג דכתר דאמא
-----------------------	----------------------	------------------------	-----------------------	-------------------------

יוד הי ויו	אלף הי וו	הי אלף הי וו	אלף הי ויו
יוד הי ואו	אלף הה וו	הה אלף הה וו	אלף הי יוד
יוד הא ואו	אלף הא וו	הא אלף הא וו	אלף הא יוד
יוד הה וו	אלף הה ואו	הה אלף הה ואו	אלף הה יוד

לג' כלים דחכמה דז"א	לג' כלים דדעה דז"א	לג' כלים דבינה דז"א
יוד הי ואו הא	יוד הי ויו הי	אלף אלף הא אלף הא
י יה יהו יהודה	יוד הי ואו הי	יוד אלף הא יוד הא
יוד הא ואו הא	יוד הה וו הה	אלף הא יוד הא

לחמ"ן בג"ה דה"י דחכ"ד דפר' חכ"ד דפנימיות דפנימיות דב"ן דמ"ה ודב"ן (ביולר דח"ב) (בערבית דבינה) (ובר"ח גם דכתר) (*) דפר' ח"ב ומו"ג דכתר דנה"י דבינה דז"א (ביולר דכלים פנימיים ובמנחה דכלים אמלעי') (בערבית דכלים חילו') ולהשאיר שם בחכ"ד המו' דחג"ס ולהוריד המו' דנה"י לחג"ס דז"א:

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
 יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

חכמה	חסדים	גבורות	בינה
יוד הי ויו	אלף הי וו	הי אלף הי וו	אלף הי יוד
יוד הי ואו	אלף הה וו	הה אלף הה וו	אלף הי יוד
יוד הא ואו	אלף הא וו	הא אלף הא וו	אלף הא יוד
יוד הה וו	אלף הה ואו	הה אלף הה ואו	אלף הה יוד

לג' כלי חסד דז"א | לג' כלי פ"ס דז"א | לג' כלי גבורה דז"א

א אל אללו אלוה	יוד הא ואו הא
א ל ו ה י יה יהו יהודה	הי אלף למד הי יוד
אלף למד	אלף למד הי יוד
אלף למד	אלף למד הי יוד

לחמ"ן

(*) עיין בנה"ס דל"ו ע"ב אות ט"ו :

מקורות:	סדור	דף מ' ע"ב, ק"ש.
	נה"ש	דף מו' ע"א אות טו'.
	נה"ש	דף ט' ע"ג.
	עלי נהר	דף צד' ע"א עד דף צז', הקדמה להבין ענין הכריעות וזקיפות. דף פב' ע"ב. דף נ' ע"ב.
	שערי רחמים ח"ב	דף כט' ע"ג סוף שאלה קכ'. דף לב' ע"ג, שאלה קלג'. שאלה קמב'.
	מעיל אליהו	דף קלד' ע"ב. דף קלב' ע"א.
	באתי לגני ח"א	דף קעב' ע"ב (מופיע גם בענ"ה דף צה' בהגהה למטה, אות כב'. דף ע' ע"א.
	שמן ששון	פתח עינים דף מ' סע"א.
	אוצרות חיים	דף לז' ר"ש אות ו'.

א. 1. ע"פ פשט הסדור אנו מכניסים ו"ק דאימא של חו"ב וחוי"ג דכתר לחו"ב וחוי"ג דכתר ז"א.

2. שמות המוחין: י-ה-ו הם חו"ב חוי"ג של חכמה דכתר (עתיק).

א-ה-י הם חו"ב חוי"ג של בינה דכתר (נוקי עתיק).

א-ה-ה הם חו"ב חוי"ג של חסדים דכתר (א"א).

א-ה-ו הם חו"ב חוי"ג של גבורות דכתר (נוקי דא"א).

ב. ע"פ נה"ש דף מו' ע"א אות טו', לומדים שני דברים:

1. שבמלת "אחד" נכנסים חו"ב חוי"ג דכתר.

2. מוחין דכתר הם חוכמות דחו"ב חוי"ג. כלומר, קיים הפוך בכתובת בטבלה (סדור דף מ' ע"ב). לדוגמה, שורה ראשונה הם חו"ב חוי"ג דחכמה דכתר (עתיק).

ג. ע"פ נה"ש דף ט' ע"ג, כניסת המוחין של חו"ב חוי"ג דכתר הם לחכמה, ומשם לבינה, לחסד ולגבורה.

ד. הרא"ם בענ"ה דף צד' ואילך, מסביר שו"ק דאימא אכן נכנסים לחו"ב חוי"ג דכתר דז"א במלת "אחד" כפשט נה"ש דף מו' הנ"ל. ומקשה מנה"ש דף ט' הנ"ל שהמוחין אמורים לעבור דרך החכמה!

ומתיר: אמנם כניסתם ע"פ דף ט' הנ"ל דרך החכמה, אך המוצג בסידור וכן המובא בדף מו' הם על שם סוף התהליך. וזאת הכוונה המופיעה בסדור "אחד", ושם זה קורה, אלא שקדם תהליך נסתר של מעבר מהחכמה לבינה וכו'.

ה. הרא"ם מקשה לשיטתו:

1. מדוע במלת "האל... והנורא", "באהבה" רואים מוחין של בינה וחוי"ג דכתר, שהרי עוסקים רק בחכמה דכתר!

2. מדוע במלת "ברוך" של "מגן אברהם" יש כניסה לחב"ד חגי'ת, הרי זה נכנס בכר במלת "אחד"!

הרא"ם לפיכך מקבל גרסת מקצת סדורים שגרסו בכל הכריעות והזקיפות כמו בראשונה, דהיינו כניסה לחגי'ת נה"י בלבד.

ו. השד"ה מתיר את קושיא לשיטת הרא"ם שכיוון ששורש כל המוחין הוא בחכמה, לכן אף שעוסקים בחכמה בלבד, אנו רואים את כל המוחין האחרים.

ז. שיטת השד"ה: ביוצר יש לכוון כניסה לחכמה בלבד, ע"פ נה"ש דף ט' ע"ג, שכל מוחי חו"ב חוי"ג עוברים לחכמה ומשם יעברו בכריעה וזקיפה השניה לבינה, וכו'. ומה שכתוב בסדור לחו"ב חוי"ג דכתר דז"א, יתפרש על קשע"ה, ק"ש דקרבנות, (ובערבית כלים פנימיים) ששם אין המשך של כריעות וזקיפות.

ח. שיטת ענ"ה, דף נ' ע"ב, ד"ה "גם מ"ש בסדור הקצר": מבין שיש התפרטות בחכמה דכתר ל- 16 בחינות, והם מופיעות במלת "אחד" ובמלות "האל... והנורא", ו"באהבה".

השד"ה מאיר בהערה צא' את שיטתו הנ"ל שאלו הם חו"ב חוי"ג הכללים שעברו דרך החכמה.

ט. מע"א דף קלב' ע"א: גם הוא סובר שהמוחין בק"ש נמשכים רק לחכמה דכתר, וכן באתי לגני ח"א דף ע' ע"ב.

י. פת"ע דף מ' ע"א שואל האם יכנסו מוחי הבינה דכתר ישירות מאימא, כפי שמשמע לו מהסדור ומשע"כ. אי"כ איך זה יסתדר עם דברי נה"ש דף ט' ע"ג, שהמוחין עוברים דרך החכמה?

ומחדש חידוש גדול: יש לפרט את החכמה דכתר לחו"ב חוי"ג, ואלו אנו רואים בק"ש. ותחילה נכנסים לחכמה דכתר, וכשאנו מסיימים לעבוד בחכמה דכתר, הם עוברים לבינה ולחוי"ג דחכמה דכתר הפרטיים.

אך בינה דכתר תימשך ישירות מאימא לחכמה בינה, וכו' (ב"ברוך... מגן אברהם").

ע"פ דבריו החלוקה היא ל- 64.

יא. שערי רחמים ח"ב שאלה קלג':

1. במלת "באהבה", כשיסתלקו מוחין דפנים דאחי ויעלו למי"ן, יש להעלות פנים דאחי ד- 4 צלמים שהם חו"ב חוי"ג, שכולם מצויים כרגע בחכמה דכתר. ומ"ש בסדור "דחכמה", כיון שיחסית אליה לא עלו בשם, אך ברור שכאן ימשכו מוחי הפנים של 4 הבחינות חו"ב חוי"ג דכתר, יש להעלות למי"ן את 4 הבחינות של פנים דאחי.

2. ב"מלך עוזר" וכו', הכניסה לנוקי תהיה רק בחכמה דכתר, שהרי אחרי כניסה זו לנוקי יש סילוק מוחין ממנה וכניסתם לז"א, ואז היא מתמעטת עד החזה, עד היסוד וכו'. אך נוקי דבינה מגדילים אותה עד היסוד, עד החזה וכו'. כלומר, ברור שלכל אחד יש מהלך אחר.

יב. מעי"א דף קלבי ע"ב:

שואל: במילת "ברוך" דוחים את הו"ק דחכמה דכתר לחגיית נה"י, ואילו במילת "אחד" לכאורה משמע ע"פ הסדור ונה"ש דף מו' שמכניסים ו"ק דחוי"ב חוי"ג דחכמה. והרי מדברי שעה"כ משמע שמה שמכניסים במילת "אחד" לגי'ר, ידחה במילת "ברוך" לו"ק וא"כ נצטרך להכניס ב"אחד" רק ו"ק דחכמה דכתר, או שנדחה בברוך ו"ק דחוי"ב חוי"ג דכתר.

מתרץ: גם במילת "אחד" מכניסים לחכמה דכתר בלבד, ומה שכתב בסדור חוי"ב חוי"ג דכתר, כוונתו חוי"ב חוי"ג דחכמה דכתר (לא כתירוץ השד"ה שמסיב את הכתובת לקשע"ה וכו'). ומדוע א"כ לא כתובה המילה "חכמה" ? הרש"ש קיצר בדבריו, ומ"ש כתר להוציא מטעות שהכוונה לחב"ד הכוללים. לכן הדגיש **כתר**, וברור מאליו שעוסקים רק בחכמה דכתר עד "מגן אברהם".

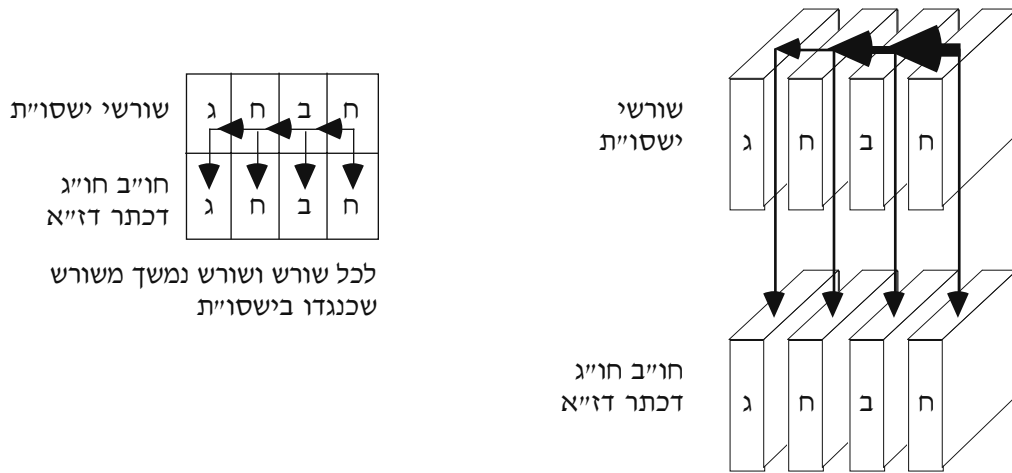
מביא בשם ת"ח (הוא ר' אליהו משען הנ"ל מ"עלי נהר") שאמר שבק"ש המשכת המוחין **לחוי"ב חוי"ג** דכתר. ומקשה עליו הרי בק"ש הבאנו ו"ק דגדלות דאימא, וב"אלוקי...". הבאנו גי'ר דאימא. א"כ בהכרח הגי'ר מתיחסים לו"ק דק"ש. הגי'ר הם דחכמה, ולכן הו"ק דק"ש הם בהכרח דחכמה בלבד.

ג. **עני"ה דף מח' ע"א:** המוחין של שאר השורשים באים משורש החכמה, ע"פ נה"ש דף ט' ע"ג הנ"ל, ולכן במילת "אחד" הכניסה היא לחכמה דכתר בלבד.

מקשה: מהסדור נראה שהבינה וחוי"ג נמשכו ישירות מישסו"ת ולא עברו דרך החכמה דכתר.

הגהת השד"ה אות פה: יש לקיים את נה"ש דף ט' ע"ג בשורשים שביססו"ת, ששם שורש החכמה מעביר לשורש הבינה וחוי"ג. אך בכניסתם בשורשי המוחין דז"א, כל אחד מקבל ישירות משורשו שבאימא. ומה שמצינו שמוחין דחכמה דכתר מתפרטים בברכת אבות לחוי"ב חוי"ג (במילת "האל, הגדול הגיבור והנורא, באהבה") זה מצד שבחכמה נשרשים שאר המוחין ואז אין העברה ישירה מחכמה לבינה וחוי"ג.

עלי נהר דף מח'

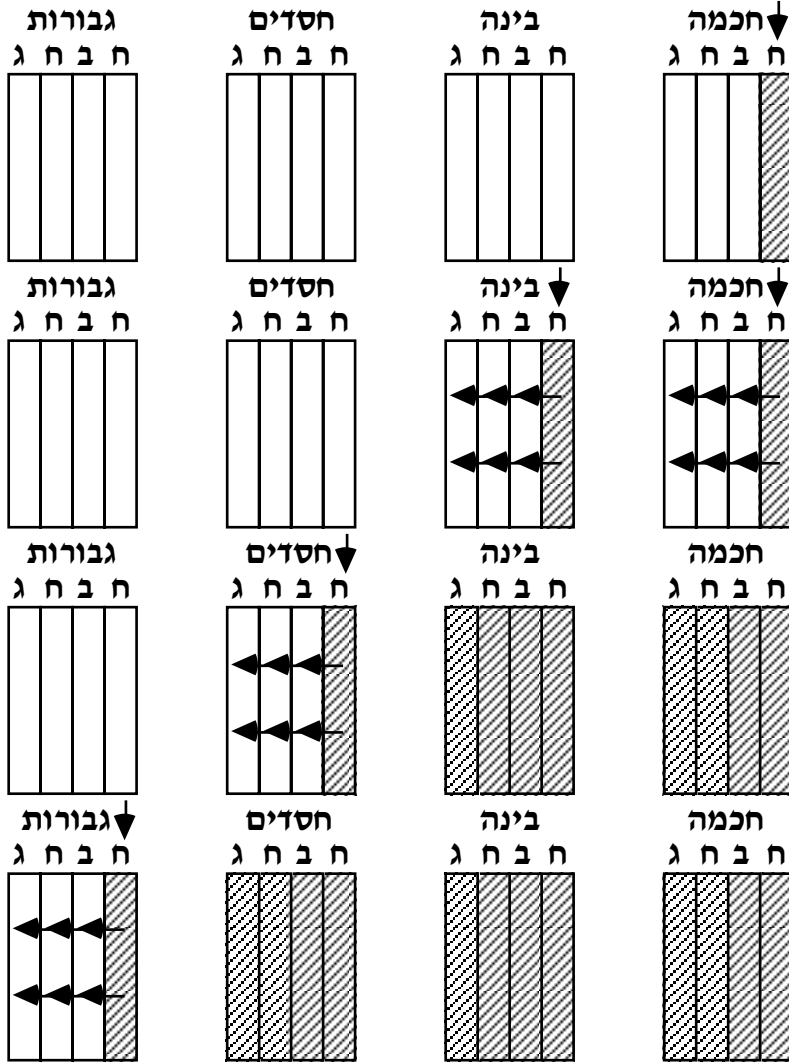
יד. **אוצרות חיים דף לז' ריש אות ו':** ע"פ שעה"כ דף לח' ע"א, כל העמידה עוסקת בחוי"ב חוי"ג שבכתר, ורק בשים שלום יש המשכה לחב"ד וו"ק. ושם יש שלושה יחודים בסוד נר'. יחוד ראשון, הוי"ה א-ה-י-ה, שם אנחנו מכוונים על הורדה לשורשי המוחין שבכתר ע"י די' כריעות וזקיפות. ובלשון הרב "ולהוריד משורשי הדי' מוחין אשר בכתר ממש".

ביחוד השני, הוי"ה אלקים, להוריד לחב"ד דז"א. א"כ מה הכוונה להוריד משורשי הדי' מוחין, אם תאמר מכתר דז"א לחב"ד, הרי זה נעשה ביחוד השני. מכאן מוכיח השד"ה שהשורשים הם דכתר דנה"י דיססו"ת שהם שורשים לשורשי המוחין דכתר דז"א. ומהם אנו ממשיכים ביחוד הראשון (ע"י כריעות וזקיפות) לכתר דז"א.

טו. **שע"ר ח"ב שאלה קמב':** מתלבט מהיכן נמשכים בינה וחוי"ג דכתר, האם מחכמה דכתר בתוך ז"א, או מעי"ג רישא דז"א, ישירות לבינה וחוי"ג.

ומבאר שיש לקיים את נה"ש דף ט' ע"ג בשורשים, ביססו"ת הנמצאים ע"ג רישא דז"א. אך ההמשכה לבינה וחוי"ג דכתר דז"א היא ישירה מאימא, ע"פ הגהת השד"ה הנז' בעני"ה.

שיטת השי"ש (6)

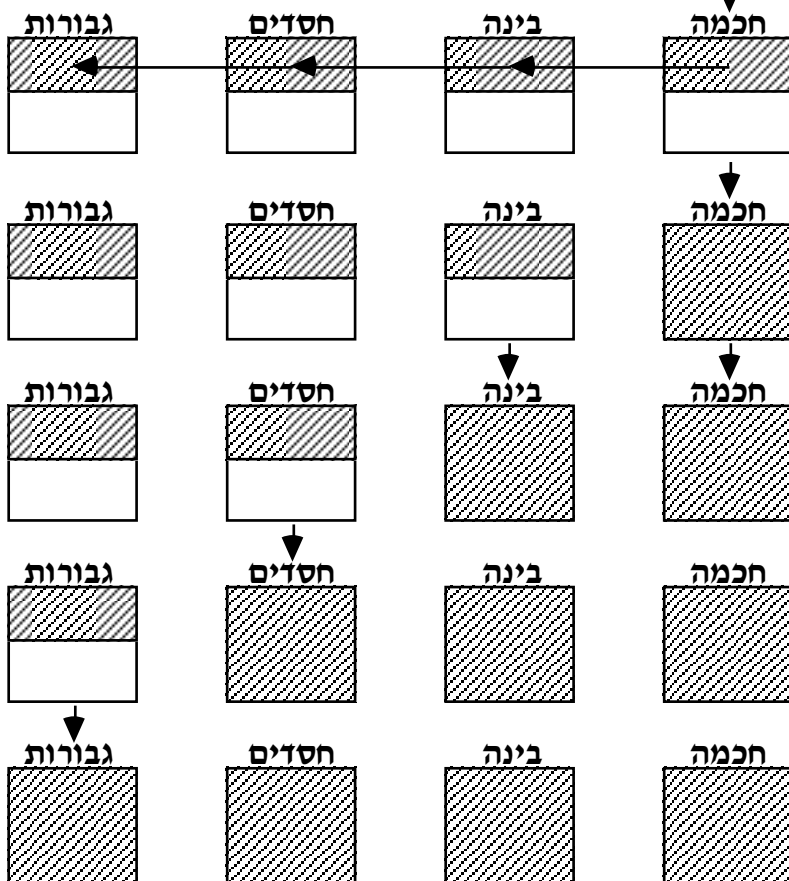
שורשי המוחין שבכתר:
 במילת "אחד" נולד כל השפע של האחי דחוי"ב חו"ג דכתר. (10) כל השפע (16 שמות מוחין) עבור חכמה דכתר נכנס לפרצוף חכמה דחכמה דכתר: ו"ק דגדלות דאימא (אחור), **ברכת אבות** - השלמה ליי"ס דאו"א (אחור).
באהבה: צלם דישי"ס דחכמה דכתר (דאחי) עולה למי"ן לע"ב ס"ג דא"ק ומביא שפע פנים לחו"ב וחוי"ג דכתר (9).

בא"י מגן אברהם: כניסת שפע אחי ופנים לחכמה דחכמה ולחכמה דבינה דז"א וממילא עובר לבינה וחוי"ג הפרטיים, ובזה מיישב את נה"ש טי ע"ג.

מוזים: כניסת שפע אחי ופנים דחסדים דכתר לחכמה דחסדים, וממילא עובר לבינה וחוי"ג הפרטיים.

בא"י הטוב שמך: כניסת שפע אחי ופנים דגבורות דכתר לחכמה דגבורות, וממילא עובר לבינה וחוי"ג הפרטיים.

שיטת ר' אליהו משען

אחד: ו"ק דגדלות דאימא דחוי"ב חו"ג דכתר דאחי לחכמה דכתר ומשם לבינה וחוי"ג דכתר, ובזה מיישב נה"ש טי ע"ג.

ברכת אבות: השלמת אחי דחכמה דכתר.

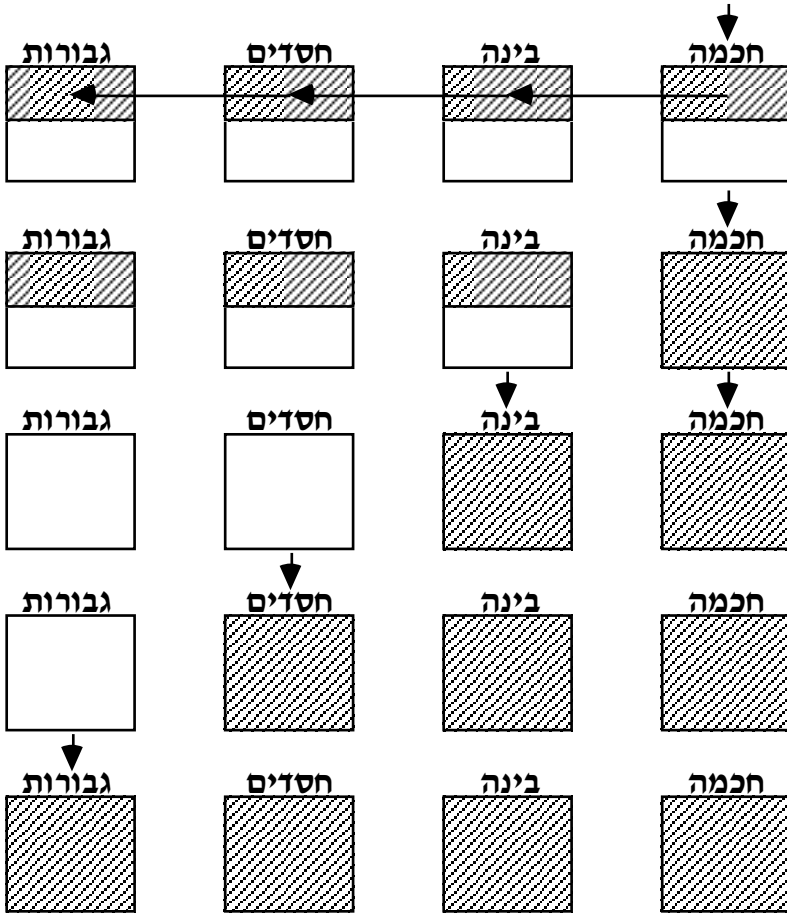
באהבה: סילוק מוחין ועלית פנים דאחי למי"ן רק עבור חכמה דכתר.

ברכת מגן אברהם: כניסת אחי ופנים דחוי"ב דכתר. הו"ק דגדלות דאימא דבינה כבר הגיע ב"אחד".

מוזים: כניסת אחי ופנים דחסדים דכתר.

ברכת הטוב שמך: כניסת אחי ופנים דגבורות דכתר.

שיטת עלי נהר (2)

אחד: וייק דגדלות דאימא דאחי לחוייב וחוייג דכתר. (כשיטת ר' אליהו משען)

ברכת אבות: יייס דאוי"א דאחי דחכמה דכתר. **באהבה:** צלם דישייט של חכמה דכתר ווייק דגדלות דאימא דבינה וחוייג דכתר עולים למיין לעייס דאייק להביא מוחין דפנים, ויורדים עייג רישא דז"א.

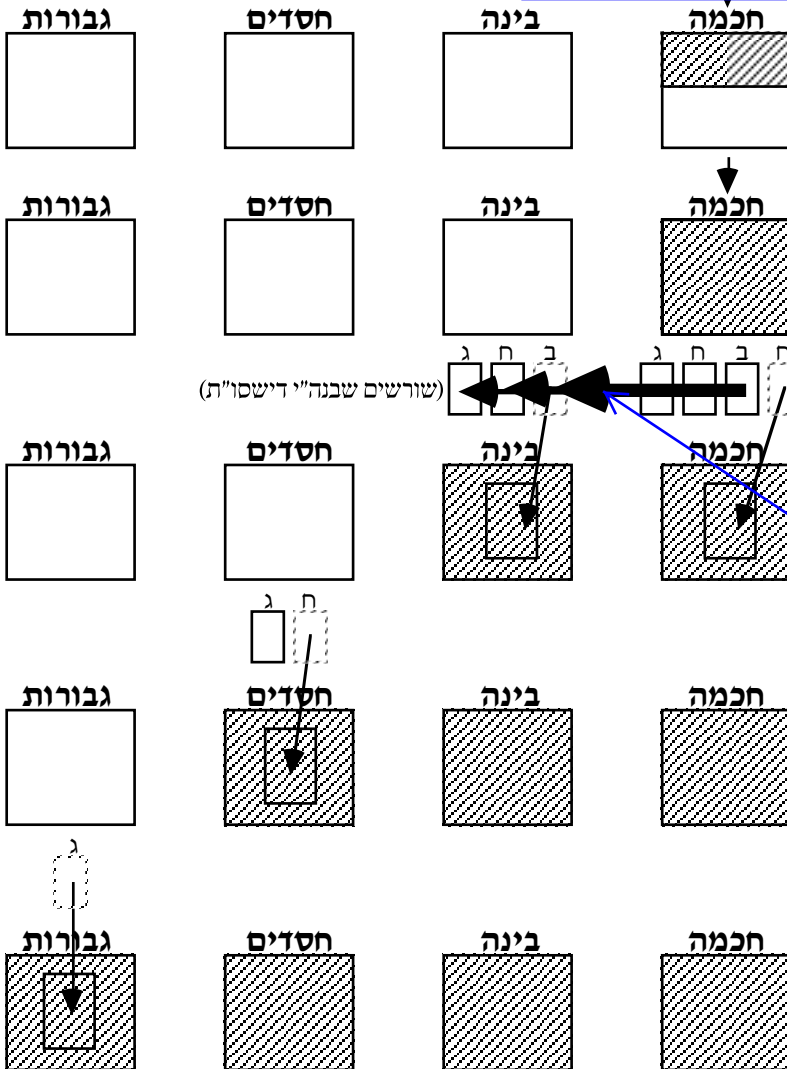
מלך עוזר: כניסה לנוקי לחכמה דכתר בלבד, ובסיוס סלוק עייג רישא דז"א.

ברכת מגן אברהם: כניסת אחי ופנים דחוייב דכתר. פרצופי חוייג נשארים ריקים.

מודים: כניסת אחי ופנים דחסדים דכתר.

ברכת הטוב שמך: כניסת אחי ופנים דגבורות דכתר.

שיטת השד"ה (7) (5) (4) (3)

אחד: וייק דגדלות דאימא דאחי של חוייב חוייג דכתר נכנס לחכמה דכתר.

ברכת אבות: כניסת יייס דאוי"א דאחי דחוייב חוייג דכתר לחכמה דכתר.

באהבה: 4 צלמים דישייט דחוייב חוייג דכתר עולים למיין לעייס דאייק להביא מוחין דפנים, ויורדים עייג רישא דז"א. **כניסת השורש הראשון בלבד**

מלך עוזר: כניסה לנוקי לחכמה דכתר, ובסיוס סלוק עייג רישא דז"א.

ברכת מגן אברהם: א. כעת 4 צלמי אוי"פ דחוייב וחוייג דכתר עומדים עייג רישא דחכמה דכתר. **דז"א** ב. כניסת אוי"פ דחכמה דכתר, העברת 3 צלמים דבינה וחוייג דכתר עייג רישא דבינה דכתר (4) וכניסה לבינה דכתר.

מודים: העברת חוייג דכתר עייג רישא דחסדים דכתר וכניסה לחסד דכתר.

ברכת הטוב שמך: העברת גבורות דכתר עייג רישא דגבורות דכתר וכניסה לגבורות דכתר.

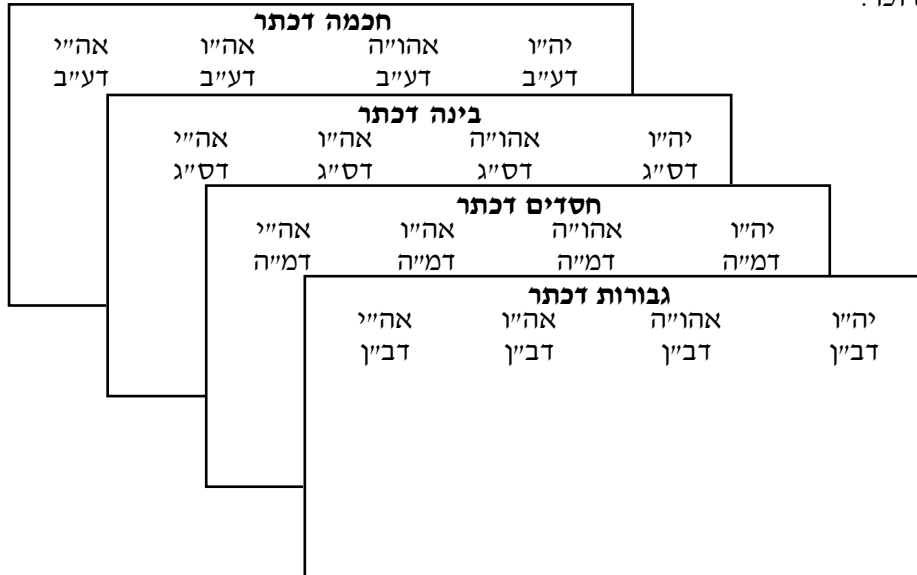
קיום דברי הרש"ש (נה"ש) בשיטות השונות

נה"ש דף ט' ע"ג:

כל השפע נכנס תחילה לחכמה דכתר. כשנגמרה להיתקן חכמה דכתר, העבירה את שאר השפע לבינה, וכן כשנגמרה להתקן הבינה דכתר, העבירה את שאר השפע לחסדים וכן לגבורות.

נה"ש דף מ"ו ע"ב אות ט"ו:

מבאר את משמעות המוחין שנכנסו בתיבת "אחד". מוחין אלו שייכים לחו"ב חו"ג דכתר כאשר יה"ו דעסמ"ב הוא קו ימין - חכמה דכולם. אה"י דעסמ"ב הוא קו שמאל דכולם וכו':

מ"ו ע"א

בסוף מ' ע"ב, קבלו חו"ב וחוי"ג דכתר את המוחין.

בסוף ברכת אבות וכן בסוף כל אחד מהכריעות וזקיפות, השמות מתייחסים לחו"ב חו"ג הפרטיים.

רק בסיום כריעות וזקיפות הרביעית המוחין הגיעו לפרצופים ומתקיימים דברי הרש"ש.

ט' ע"ג

ב"אחד" (מ' ע"א) ו"ק דגדלות דאימא דאחי דחו"ב חו"ג נכנסים לחכמה ומשם לבינה וחוי"ג.

"אחד" - חכמה דחכמה דכתר.
ברכת "מגן אברהם" - חו"ב דכתר.
"מודים" - חסדים דכתר.
ברכת "הטוב שמך" - גבורה דכתר.
השפע מתקבל רק בחכמה הפרטית דכל שורש, ועובר לבינה וחוי"ג הפרטיים.

ב"אחד" - חכמה דכתר מקבל שפע של כולם, וכך בכל ברכת אבות משלימים, י"ס דאו"א דאחי לכל החו"ב והחוי"ג דכתר, ומסתלקים כל המוחין במילת "באהבה" ועומדים ע"ג רישא דז"א. ומעבירים מע"ג רישא דז"א לבינה וחוי"ג דכתר בסוף מלך עוזר ומושיע ומגן. וכן עובר לחסדים דכתר ב"מודים" ולגבורות דכתר ב"הטוב שמך".

שיטה

רא"ם - ענ"ה

ש"ש

השד"ה

מקורות:

- (1) נה"ש דף מ"ו ע"ב אות ט"ו. דף ט' ע"ג.
- (2) ענ"ה דף צ"ד ע"א (ר' אליהו משען). שד"ה אות כ"ב. דף מ"ז ע"ב ד"ה והנה. דף מ"ח ע"א.
- (3) שד"ה (ענ"ה) דף מ"ח ע"א פ"ה. דף נ" ע"ב ד"ה גם, שד"ה אות צ"א. דף פ"ב ע"א.
- (4) אוצ"ח דף ל"ז רישא אות ו'.
- (5) שע"ר ח"ב שאלה קל"ג. ח"ב שאלה קמ"ב.
- (6) ש"ש ח"ג דף מ"ט ע"א ד"ה שם. פתי"ע דף מ' ע"ב ד"ה ועיין. פתי"ע דף כ"א ע"ב.
- (7) פא"ה ח"ב דף רכ"ט רע"ב.
- (8) מע"א דף קל"ב ע"ב.
- (9) באתי לגני דף ע' ע"א. דף ע"א ע"ב.
- (10) סידור ח"ב דף מ' ע"ב.

כריעות וזקיפות דעמידה מהר"א משען ז"ל

צה

ולולי דמסתפינא הייתי אומר דמאי דקאמר שהמוחין דמצד אימא הם אהי"ה, לאו על המוחין ממש איתמר, רק כונתו על לבושי המוחין הם סוד הצלם כנודע מכמה מקומות, והמוחין דמצד אבא בכללות נקראים הוי"ה. אבל אין אנחנו יכולים להעלים עינינו מאותם שמות המוחין שנמשכו בק"ש ונעשה עצמינו כאילו לא ידענו זה ופנים חדשות באו לכאן ונכוין באלו השמות דאהי"ה וזהו"ה מלאים לבד, מאחר שהכריעות והזקיפות דעמידה [הם] תשלום מה שנעשה בק"ש. וצ"ל הא והא איתא.

והנה בסידור כרך גדול לא נזכר מזה הענין כלל, אמנם בסידור כרך קטן כתוב קצת מזה. ועכ"ז אינו מתיישב הענין אצלי בטוב, והוא שכתובת האל הגדול בעת דחיית המוחין דו"ק דאימא לגרון כתב וסדר ד' יה"ו מלאים וד' אה"י וד' אהו"ה וד' אה"ו*. והוא הפך מש"כ מספר כ"ח ע נהר שלום הנ"ל דף מ' [כנדר"מ דף מ"ו ע"א] כב, לפי שכבר ידוע שעתה בברכת אבות כל סדר הכוונה שאנחנו מכונים הוא בשורש החכמה הנק' עתיק דכורא, וא"כ דחיית הו"ק דמוחין דגדלות דאימא מן הראש לגרון הוא יה"ו דע"ב לבד, לא ד' יה"ו דעסמ"ב, ואה"י דקס"א לבד, לא ד' אה"י, ואהו"ה ואה"ו לבד לא ד"ש [ד' שמות]. וכן עד"ז בעת דחייתם לחג"ת נה"י בג' תיבות הגדול הגבור

הנו' בדרוש הציצית הם ע"ד הנו' בו"ק דמצד אימא, דהיינו הד' עסמ"ב הם מוחין דחכמות דארבעה פרצופים שבכתר שהם עתיק ונוק' וא"א ונוק' לחלקי המ"ה שבהם, דהיינו מ"ה דמ"ה, וד' שמות אהי"ה מלאים הם מוחין דבינות דפרצופים הנ"ל לחלקי הב"ן שבהם דהיינו למ"ה דב"ן ע"ד הנ"ל באימא ממש.

וא"כ צ"ל מפני מה בכריעות העמידה לא סדרו אלו השמות, דהיינו בכריעה ראשונה דאבות שהוא להמשיך הו"ק מחב"ד וחג"ת דחכמה דכתר לחג"ת נה"י דב"ן דמ"ה ודב"ן דחכמה דכתר, היה מן הראוי שיניחו יה"ו דע"ב מצד ימין ואה"י דקס"א מצד שמאל ואהו"ה ואה"ו דע"ב בקו האמצעי, מאחר שמוחין אלו הם הם שנמשכו בק"ש, ועתה אנו מורידים אותם למטה כדי להעלות הנוק' מהבריאה.

וקושי זה יפול בכריעת הגוף לבד שהוא המשכת המוחין דו"ק, וזה בכל כריעה וכריעה דד' כריעות שבעמידה. ועד"ז תפול הקושיא בזקיפות הגוף שהוא להמשיך הו"ק דמצד אבא, למה לא סדרו אלו השמות המלאים השלמים דמצד אבא. ואף שבאמת הרב כינה בדרוש ו' דשער הכוונות למוחין דו"ק דמצד אימא י"ה דקס"א ומוחין (דגד') [דג"ר] א"ה דקס"א, זהו רמז בעלמא, שכללות מוחין דמצד אימא נקראים בשם אהי"ה דקס"א.

כב. שד"ה: נלע"ד שאינו היפך, שמ"ש בנה"ש זה אחר שנתקנים חו"ב חו"ג דכתר כולם שהוא ד' כריעות

וזקיפות דעמידה אז יהיו עסמ"ב בחכמות דכולם קו ימין דכולם וד' אהי"ה בבג"ה דכולם וכו', אבל בק"ש

ועמידה אנחנו מתקנים שורש חכמה דכתר שהוא עתיק דכורא וכו' ניתנים כל המוחין דחו"ב חו"ג כמ"ש

בסוף הקדמת רחובות הנהר דף ו' סוף ע"א ורע"ב [כנדר"מ דף ט' ע"ג] באורך. ומ"ש בסידור להמשיך

הו"ק דחו"ב חו"ג דכתר הוא מדבר בק"ש דקרבות ושעל המטה וכערבית דכלים הפנימיים, אבל בשחרית

נמשכים כל הו"ק דמוחין דאימא לחב"ד חג"ת דחכמה דכתר ודו"ק. ומה שאמר שם וז"ל ואחר שנתקנים

דכו"ן שבו אחר כך מתפשטים וכו' לרכו"ן דמות בינה הנקרא אימא עי"ש, משמע שאחר שניתנים המוחין

מחכמה לבינה וחו"ג דכתר נשארים בחכמה שבכתר שורש כל המוחין, א"כ אפילו לפי שיטתו שמפרש

שבק"ש נמשכים לחו"ב חו"ג דכתר עכ"ז א"ש שמביא בדחיית כל המוחין בעמידה כהגדול הגבור והנורא

לגרון ולו"ק דחכמה יען ששורש כל המוחין הם בחכמה (מכת"י).

סידור תפלה להרש"ש

הגדול

כ' לירופים

לדחות קו ימין דמוחין דקטנות לחסד.

(א) אֱהִיָּהּ

יְהוָה

אֱהִיָּהּ

יְהוָה

אלה למד הי יוד ממ

לג' כלי חסד

אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי

לְמַד לְמַד לְמַד

לדחות חסד דמוחין דאי' לחסד דז"א.

וגלח לגלח דז"א.

אֱהִיָּהּ

יְהוָה

יוד הי ויו
יוד הי ואלו
יוד הא ואלו
יוד הה וו

פנימיות דפנימיות

ג' כלי חסד (ב)

אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי
לְמַד לְמַד לְמַד

אֱהִיָּהּ

יְהוָה

יוד הי ויו
יוד הי ואלו
יוד הא ואלו
יוד הה וו

ג' כלי נלח (ג)

אֱהִיָּהּ
עֲבָד עֲבָד עֲבָד

לחזור ולהוליא אור החזור דפרק עליון
ופרק אמלעי דחסד דז"א. (ד) ולהעלוהו
כנגד פרק א' והגרונ דז"א. לבנות
ולתקן חסד וגלח דלאה.

חילוניות

(א) א"ה ובקלת סידורים אין כהוצים הנרנח"י אלו צמו' דקט' כלל ובסידור
הקלר כהוצים שס צג' מקומות שהם צמלות הגדול הגבור והנורא כמס"ל
שנמשכין צג' מלות אלו לחג"ת אבל צירידתן לצש"ת ולנה"י אין כתוב שס
הנרנח"י ההם ואולי סמכו על המעיין כן נלע"ד :

(ב) א"ה צס"ה כ"כ יכוין להעלות פ"ע דנלח עם פ"ת דחסד דז"א
לחצרו עם פ"א דנלח דאימא ועי"ז נעשה ספירת חסד דז"א כלולה מג"פ :

(ג) א"ה צס"ה כ"כ יכוין להעלות צ' פרקין תתאין דנלח דז"א לחצרו
עם פ"ת דנלח דאימא ועי"ז נעשה ספירת נלח דז"א כלולה מג"פ.

(ד) א"ה ר"ל פ' אמלעי להעלותו לפ"ע ופ"ע להעלותו לגרון דז"א. עיין
בע"ח ט' יעקב ולאה פ"ה :

סידור תפלה להרשיש

מודים אנחנו לך ונ להוריד יי דהויה ולהעלות נ דלדני.

להמשיך ויק דחסדים דלעט דכתר דלחור דלחור ודלחור דפנים דתכונה עס
ללמי המוחין שהס יויד ה"א דקמ"ג עס הנרנח"י לחכ"ד חג"ס דז"א דנוק' הגו'.

דניקוד

לחור דלחור ולחור דפנים.

אֱהִיָּה אֱהִיָּה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה

יוד | א | דקמ"ג

מ"ס דבינה	לדעת	לג' כלי חכמה
אלף אלף הא	יוד הי ויו הי	יוד הי ואו הא
אלף הא יוד אלף	יוד הי ואו הי	י יה יהו יהוה
הא יוד הא	יוד הה וו הה	יוד הא ואו הא
אלף הא יוד הא		
ה ה י ה		

לחור דלחור ולחור דפנים.

אֱהִיָּה אֱהִיָּה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה

יוד | א | דקמ"ג

י	ס"ס	חסד
אלף אלף אלף למד אלף למד	יוד הא ואו הא	א אל אלו אלוה
הי אלף למד הי יוד	י יה יהו יהוה	א ל ו ה
אלף למד הי יוד ממ	יהוה	א ל פ ל מ ד
יהוה		

להמשיך

להמשיך הארת המוחין דו"ק הגו' דאחור דאחור ודאחור דפניס דחסדים דדעת דכתר לגוק' שהיא ה' אחרונה דהויה דניקוד הגו' ולהעלותה עד כנגד היסוד דז"א דל"י דניקוד הגו'.

אחור דאחור ואחור דפניס.

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה

יוד | א | דקמ"ג

מעש"ק להמשיך לזו"ן דילירה ב' מיני שפע ע"י יוד הא דקמ"ג כדי להעלות הס ולכלול זו"ן דעשים. ידוה י"ה דמוחין עם ו"ה.

ו"י להמשיך ו' דהויה ולהעלות י' דאהיה.

שאתה הוא להמשיך ג"ר חב"ד דאחור דאחור ודאחור דפניס דחסדים דדעת דכתר דחבונה עם ללמי המוחין אל"ף ה"א דקמ"ג לחב"ד דז"א דניקוד הגו' ולדמות הו"ק לו"ק דז"א. אחור דאחור ואחור דפניס.

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה

אלף | א | דקמ"ג

יוד	הי	ואו	הא
י	יה	יהו	יהוה
יוד	הא	ואו	הא

אלף | א | דקמ"ג

חכמה | דעת | בינה

אחור | אהיה

(כו)

ומשם למצ"ד חג"ת דחכמה דכתר דצינה או דחכמה דצינה דרחל דאחור דאחור
אות ה' אחרונה דהויה שורש ה"ב של הנוק' העומדת באחורי היסוד דז"א (א)

אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

י"כ דמוחין פס ו"ה פהס סו"מ
ג' מ"ז
להמשיך מילוי דפ"ב זה מאבא
ומחכמה דז"א לנוקבא

ג' כלי חכמה דז"א
יוד הי ואו הא
יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

וע"י הארה זו יכוין להמשיך

אנ נג ד ה ו ז ח ט י כ ל
ט נ ס ע פ צ ק ר ש ת

הארת כ"ב אסוון מיסוד דאימא
שבחצ"ד דז"א.

מנצפך
יהוה יהוה
יהוה
יהוה יהוה
יהוה גי' כ"ו

להמשיך אות' לנוק'
להמשיך הארת ה"ג מהארס יסוד דאימא
שבחצ"ד דז"א ליסוד דז"א.
ושם נעשים הויה א'. (ב)

ג' כלי יסוד דז"א
ישין דלת ישין דלת יוד
ישין דלת יוד

באהבה, ממילא נסתלקו גם ו"ק דאחור דשורש
כינה וחוג"ג דכתר שהיו בחב"ד חג"ת דז"א,
שהעיקר הוא שורש החכמה, וכיון שנסתלקה,
ממילא גם הם נסתלקו, ומכ"ש לפי מ"ש בהקדמת
רחובות הנהר שהבאתי לעיל שכל מוחין דשאר
השרשים הם באים משורש החכמה (פ"אף שלא
ט"ז ע"כ נראה כן* מהסידור אלא שנמשך כל שורש ושורש
משורש שכנגדו בישסו"ת ולא מהחכמה) פ"ה. ולא
עוד אלא יש להכריח שמסתלקים גם הם בסוד
מ"ן להמשיך מוחין דפנים שלהם, דאל"כ כיצד
נמשכין מוחין דפנים בלי העלאת מ"ן. ואף
שבאהבה אין כתוב בסידור רק להעלות מ"ן מהיכל
אהבה דהק"ק מרפ"ח דפנים דכינה דזו"ן עד הזו"ן
ולהעלותם עם פרצוף האחור דחכמה דכתר דז"א
ולהוציאם מתוכו, מ"מ מוכרח הדבר ליאמר ואף
שאין אנו מכוונים בו. וי"ל כיון שהעיקר הוא שורש
החכמה לא עלו בשם שאר השרשים. גם מה
שהביא ראייה מחיבור ההוי"ה, י"ל בקל כיון שכבר
נכנסו המוחין לחג"ת שלה פ"ו ובכללם הת"ת שהוא
עיקר הוא ו', ונמשך הארה לחב"ד חג"ת דנוק'
שהיא כחינת ה', שפיר יש חיבור הוי"ה.

וכ"ז הסדר שכתבתי באות זה מדבר בכריעות
חקיפות הוא מה שביררתי האוכל מתוך
הסדור החול הארוך והקצר שבידי וגם מסידור
השב"ק, ונלע"ד שהוא הטוב והישר בדעת ש"ש
ז"ל, ואחזתי מזה וגם מזה וע"ז הסדר אני מכוין
ובא, וא"ש את"ם וההי"ב.

מט. אך צריך להכין מהיכן נמשכין שרשי המוחין,
דלפי מ"ש בסידור החול הם מחו"ב חו"ג
דכתר דנה"י דישסו"ת מהמתייחס להם. ויש
להסתפק בזה, אם נאמר דנה"י דישסו"ת הנמשך
מהם בחול הם ה"פ מלבישים זא"ז כשוה ופרצוף
הפנימי שבכולם שהוא הכתר ויש פ"ו בו שרשי
המוחין וממנו נמשך אלו המוחין ויש בו צלם שלם
בכל שורש מהם עתיק ועליו מלבשת נוק' שלו
ועליה א"א ועליו נוק' שלו, ובכל צלם יש בו כל
הבחינות, ונה"י של אותו הצלם הם נה"י דישסו"ת
הנכנסים בתוך גוף שורשי המוחין של ז"א, ות"ת
של הצלם הוא כתר של ז"א וחב"ד חג"ת הם
הל"מ. ולפי זה צ"ל שגם פרצו' ז"א גם הם מלבישים
זל"ז בעובי ושרשי המוחין דכתר הנתקנים בתפלה
הוא פרצוף הפנימי שבכולם, ופרצו' או"א וישסו"ת
זו"ן ויעקב ורחל הנתקנים בשים שלום הוא
מהמוחין הנמשכים להם מאו"א וישסו"ת זו"ן
ויעקב ורחל דנה"י דישסו"ת המלבישים על שרשי
המוחין. ובזה א"ש מ"ש בשים שלום בזווגי או"א
וישסו"ת וגם בזווגי זו"ן ויעקב ורחל, בכ"א להמשיך
שם ע"ב מחסר דעתיק שבגולגלתא דא"א, וגם
לדחות מוחין דקטנות ולזווג יעקב ורחל שלהם,
ככל מ"ש בזווגי שרשי המוחין.

אבל אין נראה כן מהקדמת רחובות הנהר
ומסדור החול הארוך בהקדמת שים שלום
שכתוב שם שאו"א וישסו"ת דזו"ן [שהם] חב"ד
דגופא הם נתקנים ע"י מה שנמשך להם שארית

פד. המוקף הערה מהרב המחבר ולה"ה שנכתבה תוך השורות.

פה. שד"ה: ונלע"ד לפרש אם אפשר שהשורש של כינה וחוג"ג דז"א הם מלבישים מבוהין על חכמה דכתר
דז"א, והם כינה וחוג"ג דכתר דנה"י דישסו"ת, ועליהם ילבישו כינה וחוג"ג דכתר דז"א, כל בחינה לכחינה
המתיחסת אליה, וכעין שכתוב בהקדמת באהבה שכינה דזו"ן דא"ק ודעתיק ודא"א מלבושים לחב"ד
דאו"א תוך ישסו"ת. וא"כ יבוא ההמשכה משורש חכמה דכתר ע"י שרשים שלהם שהם כינה וחוג"ג דכתר
דנה"י דישסו"ת המלבישים אותו לבינה וחוג"ג דכתר דז"א, ודו"ק כי קצרתי (מדפו"י).

פו. נ"ל צ"ל שלו במקום שלה.

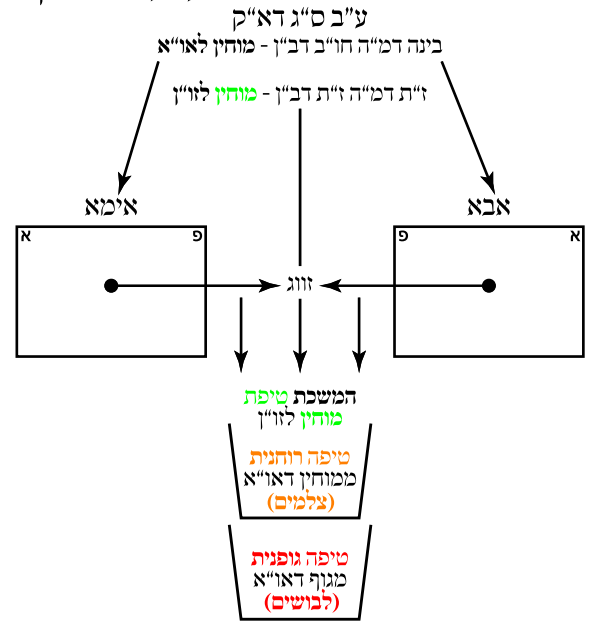
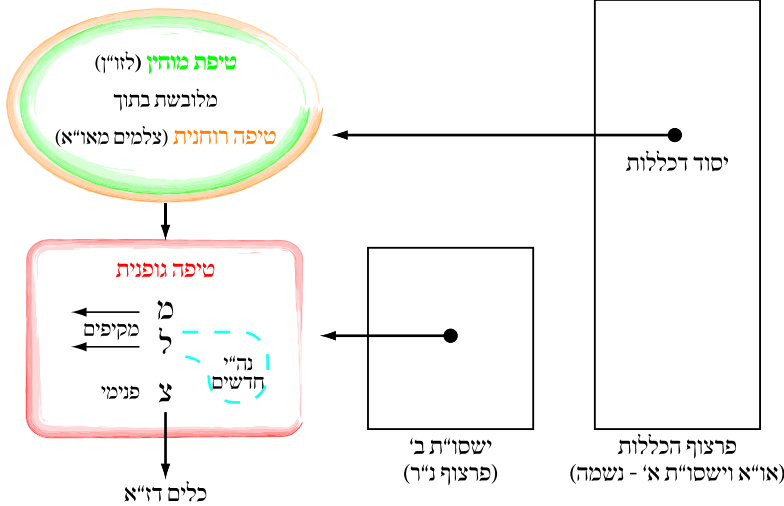
פז. נ"ל צ"ל יש.

שורש

סדר הולדה וכניסת המוחין בז"א

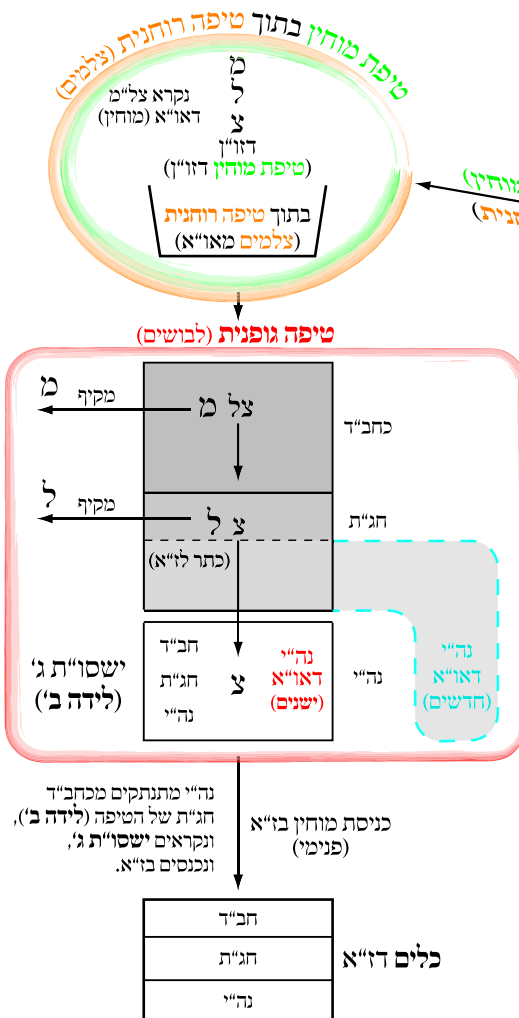
עין היים למוצאיהם

ע"י ע"ח ח"א דף צ"ח ע"ב, ק"ז ע"א-ב, פ"ג ע"ג הריפ"ש אות א'.

ע"י אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. נה"ש דף ט' רע"א ורע"ב. כרם שלמה ח"ו דף כ"ב ע"א, קס"ז ע"א. באתי לגני ח"א דף ס"א אע"ב. ע"ח ח"ב דף ט"ו ע"ד, השמ"ש אות א', הריפ"ש אות א'. סידור חול דף ל"ז ע"א - ל"ח ע"א.

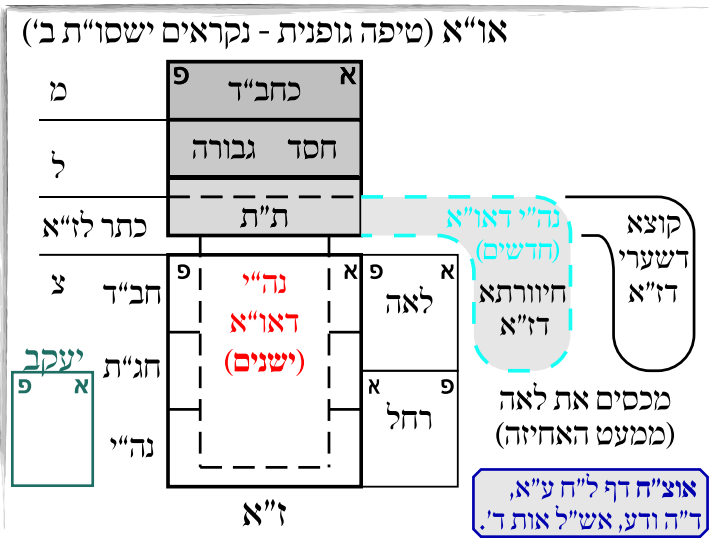
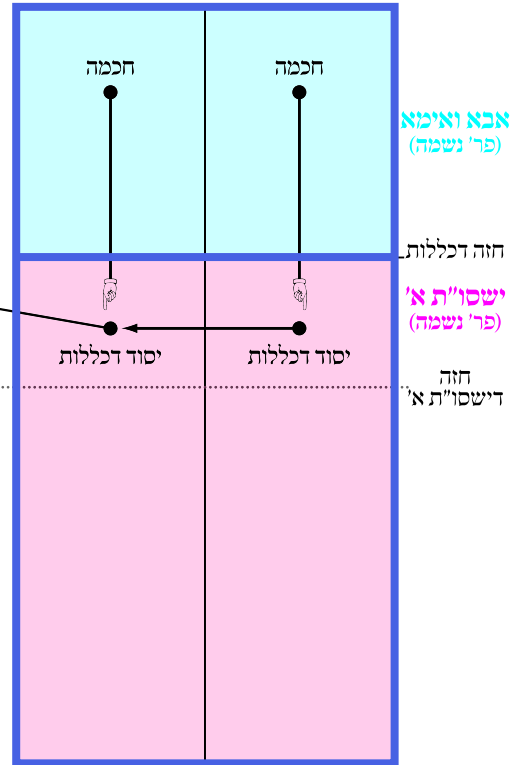
אבא ויש"ס (פר' נשמה) הכללות
אימא ותבונה (פרצוף הכללות)

לידה א' (המשכת מופת מוחין) (הולדת מופת רוחנית)

ישסו"ת ב' (פר' נ"ר) (מלביש ישסו"ת א' מהחזה)

מופת גופנית (לבושים) (נקראת ישסו"ת ב')

המופת הגופנית (לבושים) נקראת ישסו"ת ב', על שם שבאה מישסו"ת ב' (פר' הנ"ר דישסו"ת), ובגובה שלהם. שם נעשה: * זווג תדירי של או"א (נקרא או"א, אך הכל נעשה במופת הגופנית). * צינון (עליית מוחין פרטיים של המופת הגופנית לת"ת שלה). * נה"י חדשים (החסרים לכחב"ד חג"ת של המופת הגופנית). * השד"ה מקשר את החילוף למופת הגופנית, אך לכאורה על פי הסידור (חי"ב דף ל"ז סע"ב) החילוף מתבצע במופת הרוחנית (ביסוד דכללות), לפני התלכשותם במופת הגופנית, וצ"ע. * הצינון והנה"י החדשים נעשים גם ביש"ס (אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ב'). * שליש תחתון דת"ת דישסו"ת (כתר לז"א) נעשה ב' שלישים (אוצ"ח דף ל"ז ע"ב אש"ל אות ב')

אוצ"ח דף ל"ח ע"א, ד"ה ודע, אש"ל אות ד'.